

Iza kulisa „Sadako hoće živjeti“: U mraku se krije rudnik bogatstva, samo treba kopati

[FOTOGALARIJA] Premijera je na programu večeras u 19 sati

MAGDALENA MRČELA / Foto: Igor Jakšić 25. lipnja 2026. 09:48

Gradsko kazalište lutaka Split priprema poseban premijerni naslov: „Sadako hoće živjeti“ prema romanu austrijskog pisca Karla Brucknera. Ova uistinu avangardna ideja za lutkarsko kazalište u glavama redatelja **Stipe Gugića** i dojučerašnjeg ravnatelja **Lucijana Rokija** vrtjela se već neko vrijeme, s premisom da i ta potresna priča o posljedicama ratnih stradanja može kroz lik hrabre djevojčice pokazati koliko je život lijep i dragocjen. Lutke i kostime izradio je **Mario Tomašević**, glazbu potpisuje **Ivana Bandalo Benzon**, projekcije **Danijel Ožaković**, autor je hip-hopa **Marin Marušić**, oblikovanje tona potpisuje **Franko Perić**, a oblikovanje svjetla **Lucijan Roki**. U predstavi igraju **Alin Antunović**, **Milena Blažanović**, **Nina Vidan**, **Ivan Medić**, **Andrea Majica**, **Deni Mašić**, **Jakov Kulić** i **Andrea Mladinić**.

GALERIJA

Mario Tomašević uoči premijere podijelio je dojmove o likovnom aspektu predstave, koji i u pogledu iza kulisa, tijekom završnih priprema za premijeru, ostavlja bez daha.

„Stipu Gugića poznajem jako dugo, on je razlog zašto sam upisao Akademiju. Susjedi smo iz Sinja, družimo se od djetinjstva, smatram ga i kolegom i prijateljem. Prije otprilike godinu dana rekao mi je da je ravnatelj Lucijan Roki podržao njegovu ideju o postavljanju 'Sadako'. Sa Stipom sam dugo želio raditi jer imamo sličan afinitet prema vizualnom teatru, odlično se poklapamo i slažemo. On je vrlo kreativan i mudar redatelj, odmah zna kako konceptualno želi postaviti predstavu i radi na svakom detalju, privukao me kazališnim kodom i tehnikom animacije s kakvom se dosad nisam susreo. U mjesec i pol dana intenzivnog rada zadnji su dani, kao što vidite, uvijek očekivano malo kaotičniji, ali sve ide po planu. Sretan sam što smo malo ranije riješili ovaj umjetničko-vizualni dio. Što glumci prije imaju gotove kostime i lutke, prije dobiju kontinuitet. Jako sam zadovoljan kako sve izgleda, u vizualnom aspektu dominiraju tipične japanske boje, crvena, bijela i crna. Svaka boja ima svoj smisao i duboku simboliku na sceni, a publika će imati priliku vidjeti kako smo zamisliti kolorit prije i poslije rata, koji je vrlo bitan u ovoj dubokoj i poučnoj priči.“

Stipe Gugić i Mario Tomašević

Redatelj **Stipe Gugić** objasnio je otkud ideja o „Sadako“ i kakvim se reakcijama publike nada.

„Odlučili smo se za 'Sadako' jer smatram da mi koji dobivamo priliku raditi u kazalištu moramo raditi – nešto vrijedno. Nisam htio uzeti neke 'sigurne' tekstove koji bi dobro prošli i punili gledalište, ali ne bi ostavili značajan trag. Ovaj tekst ima težinu i kvalitetu. U 21. stoljeću u dječjem kazalištu može se dogoditi priča koja počinje otprilike – jednom davno živjela je četverogodišnja princeza Sadako, igrala se i uživala, a onda je došao rat i sve joj oduzeo. Svjestan sam toga da neki ljudi ne žele ratnu tematiku u dječjem kazalištu, ali smatram da je ratna tematika ponajviše dječja – tko su najveće žrtve rata ako ne oni? Tomu svjedočimo, nažalost, i kad se danas osvrnemo oko sebe. Mislim da djecu treba učiti zdravim emocijama i pokazati im da rat nije nešto dobro. Iz ove predstave može se vidjeti što je strah i kako se nositi s njim, a roditelji će naučiti razumjeti dječju perspektivu u nekim zahtjevnim životnim situacijama. Djevojčica koja hoće živjeti pokazat će nam zašto je život toliko lijep i zašto ga treba voljeti. Iako u ovoj predstavi postoji jedna očekivana doza mraka, vizualno nije strašna. Odraslima bi mogla biti jako emotivna jer nam naše iskustvo donosi neke projekcije koje povezujemo sa svojim životom, ali djeca to gledaju drugačijim očima. Neki pjesnici kažu da se u mraku krije rudnik bogatstva – samo treba kopati.“

